

man ingenlunde overset, at de forskellige gamle Afgifter, som foruden Kontributionen og Magazinpræstanda ville blive medindbefattede under Gammelskatten, navnlig Skyld-sætningskanon, Landgilde, Pligt- og Herrepenge, Hoveripenge, Korn- og Straatiende-penge, til Dels i Tidernes Løb ere traadte i Stedet for Afgifter af domanial Natur, men ligesom de nævnte Afgifter i deres nuværende Skikkelse af Befolkningen betragtes som Skatter og ikke som Domæneafgifter, saaledes turde dette vistnok i det hele ogsaa være den korrekte Opfattelse af deres Natur. De indeholde nemlig ikke i den Forstand en Blanding af Domæneafgifter og Skatter, at disse tvende forskellige Arter Afgifter for hver enkelt Ejendom ere ligefrem sammenlagte og kun benævnedes med et fælles Navn, men Fremgangsmaaden har i Reglen været den, at flere forskellig-artede Afgifter, dels af domanial Natur, dels rene Skatter, i Tidernes Løb ere blevne ophævede og erstattede af en ny Afgift, der, da den er bleven lignet paa samtlige Jorder i vedkommende Distrikter alene efter deres forskellige præsumtive Skatteevne og uden alt Hensyn til det Forhold, hvori de ophævede ældre Afgifter hidtil havde paahvilet de enkelte Ejendomme, vistnok rettest betragtes som en ren Skat“.

Det vil altsaa ses, at Kommissionen ikke var inde paa en Deling af samtlige ældre Afgifter i en „Gammelskat“ og en „Jordebogsafgift“. At Ordningen blev saaledes, hidrørte fra Ændringer, der foretoges af Finansministeriet. Generaldirektoratet for Skattevæsenet, hvis Erklæring æskedes over Kommissionsforslaget, bemærkede nemlig i Skrivelse til Finansministeriet af 12. Oktober 1866 blandt andet, at naar de paagældende ældre Afgifter sammenlagdes til Gammelskatten, der derved blev forholdsvist betydelig højere end Kongerigets, vilde det mulig let af Beboerne, selv om det ikke var begrundet, blive betragtet som en Overbebyrdelse i Sammenligning med Kongeriget og saaledes vække Misfornøjelse. Da det var heldigst, om dette kunde undgaas, henstillede Generaldirektoratet, om man ikke kunde benytte sig af den Sammenblanding, der havde fundet Sted af Skatter og Domæneafgifter, saaledes at en eller flere af de Afgifter, der vare af blandet Karakter og dog hidtil havde været posterede som Domæneafgifter, kunde bibeholdes som saadanne i Stedet for at optages i Gammelskatten, der saaledes kunde komme til at staa i passende Forhold til Kongerigets. Generaldirektoratets nævnte Henstilling førte ogsaa til, at det Forslag, som forelagdes Rigsdagen, paa det heromhandlede Punkt fik det Indhold, som nu Loven af 29. Marts 1867 § 5 har; under Rigsdagsforhandlingerne fremkom der ingen videre Udtalelser angaaende denne Deling, der synes at have gaaet temmelig upaaagtet hen, hvorimod man var klar paa og ikke fandt videre at indvende imod, at Distrikterne i det væsentlige kom til at svare lige saa høje Skatter som tidligere.

Naar der nu er rejst Spørgsmaal om at foretage Forandringer i den ved Loven af 1867 skete Ordning af Skatteforholdene og navnlig om Muligheden af at fritage Jordejendomme helt eller delvis for Jordebogsafgiften, synes der at være Anledning til at tage noget forskelligt paa Spørgsmaalet, eftersom der bliver Tale om en isoleret Reform af Skatteforholdene i de slesvigske Distrikter eller om en saadan i Forbindelse med en Omordning af Kongerigets Skatteforhold i det hele.

Der synes nemlig kun at være megen liden Føje til at optage Skatteforholdene i de tidligere slesvigske Distrikter til Drøftelse alene for at indrømme Ejendommene der Skattelempelser. Det maa sikkert nok erkendes, at disse Ejendomme for manges Vedkommende ere betydeligt mere bebyrdede med Skatter end kongerigske Ejendomme i Almindelighed, men dels kan der jo ogsaa uden for disse Distrikter fremkomme betydelige Forskelligheder for Skattebyrden af Ejendomme, hvis Værdi dog svarer til hinanden, dels beror Afgørelsen af, om Ejendommene i de slesvigske Distrikter ere bebyrdede mere end ret og billigt, paa, om det Princip, som man i 1867 var enig om saavel i Inkorporationskommission som i Regering og Rigsdag var rigtigt eller ikke. Denne Afgørelse er vist overmaade vanskelig, idet der baade for og imod synes at kunne anføres vægtige Argumenter, men man synes nu, da den gældende Ordning har bestaaet i ca. 35 Aar, at kunne være berettiget til at hævde, at Spørgsmaalet om det rette Princip for Behandlingen af Skatteforholdene i de indlemmede